



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 575/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša predbežne prerokoval sťažnosť Konkurznej a Reštrukturalizačnej, v. o. s., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Juraj Bizoň, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základných práv podľa čl. 11 ods. 1, čl. 26 ods. 1, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 a uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Konkurznej a Reštrukturalizačnej, v. o. s., odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. decembra 2015 faxovou správou a 8. decembra 2015 poštou doručená sťažnosť Konkurnej a Reštrukturalizačnej, v. o. s., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Juraj Bizoň, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv podľa čl. 11 ods. 1, čl. 26 ods. 1, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 a uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015. Právna zástupkyňa sťažovateľky podaním z 18. decembra 2015 doručeným ústavnému súdu 28. decembra 2015 doplnila sťažnosť o listinné dôkazy, ako aj ďalšie dôkazy, o ktoré opiera svoju sťažnostnú argumentáciu.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 z 1. apríla 2015 bol vyhlásený konkurz na majetok obchodnej spoločnosti GANIM, s. r. o., Trnavská cesta 74A, Bratislava (ďalej len „úpadca“), a za správcu bola ustanovená sťažovateľka.

Sťažovateľka v sťažnosti popisuje skutočnosti, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých uznesení okresného súdu, a v tejto súvislosti uvádza:

„Dňa 10. 07. 2015 sa konala prvá schôdza veriteľov Úpadcu. Na tejto veriteľ Československá obchodná banka, a. s., majúci 99,81 % z prítomných hlasov, navrhol do

funkcie správcu Úpadcu obchodnú spoločnosť BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s..., čo schôdza veriteľov schválila...

Sťažovateľ doručil zápisnicu o priebehu prvej schôdze veriteľov Okresnému súdu dňa 13. 07. 2015 s tým, že navrhol, aby Okresný súd odmietol návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu, pretože správca BRS je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti ako správca Úpadcu. Sťažovateľ vzhliadal prvý dôvod vylúčenia správcu BRS v tom, že tento je zároveň správcom úpadcu NADLAN, a. s..., pričom úpadca NADLAN je veriteľom Úpadcu...

Sťažovateľ podaním zo dňa 30. 07. 2015 doplnil svoj návrh zo dňa 13. 07. 2015 o ďalší dôvod, pre ktorý je správca BRS vylúčený zo správcovskej činnosti ako správca Úpadcu. Sťažovateľ za druhý dôvod vylúčenia správcu BRS považoval ten, že pracovníci správcu BRS sa podieľajú na poskytovaní právnych služieb jednému z veriteľov Úpadcu, na základe čoho je možné pochybovať o nezáujatosti správcu BRS ako správcu Úpadcu...“

Okresný súd uznesením sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 návrh sťažovateľky na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu zamietol. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 190/2015 z 5. októbra 2015.

Podľa sťažovateľky „súd sa oboznámil s podaním Správcu... ako aj so stanoviskom správcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s. ..., kde vo svojom podaní uviedol, že nie je veriteľom Úpadcu, a preto mal súd za preukázané, že nemôže dôjsť k vzájomnému rozporu...; súd má za to, že navrhovateľ... nijakým spôsobom neuviedol skutočnosti, ktoré by z akéhokoľvek dôvodu preukazovali zaujatosť alebo aspoň pochybnosť o nezáujatosti správcu vo vzťahu k veci, nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by zaujatosti správcu nasvedčovali, svoju argumentáciu postavil len na samotnom presvedčení a pochybnostiach, čo však nemôže byť dôvodom preukazujúci zaujatosť správcu s následkami jeho vylúčenia“.

Následne okresný súd uznesením sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015 odvolal sťažovateľku z funkcie správcu a do funkcie nového správcu ustanovil BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s., Námestie M. Benku 10, Bratislava. Toto uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 219/2015 z 13. novembra 2015.

Sťažovateľka tvrdí, že z napadnutého uznesenia okresného súdu z 28. septembra 2015 sa dozvedela, že *«správca BRS sa k návrhu Sťažovateľa zo dňa 13. 07. 2015 a k jeho doplneniu zo dňa 30. 07. 2015 vyjadril:*

(a) vyjadrením doručeným Okresnému súdu dňa 24. 07. 2015 tak, že „NADLAN, a. s... v súčasnosti nie je veriteľom GANIM, s. r. o... a to z nasledovných dôvodov: a) dňa 16. 10. 2013 bola uzatvorená medzi NADLAN, a. s... ako predávajúcim a spoločnosťou PRO TP 06 s. r. o... ako kupujúcim Zmluva o predaji podniku... V zmysle bodu 5.1. a 5.1.3. Zmluvy bol predmetom prevodu podnik, ktorý bol okrem iného tvorený aj peňažnými pohľadávkami voči GANIM, s. r. o... , b) listom zo dňa 12. 11. 2013 odoslaným dňa 15. 11. 2013 bola táto skutočnosť oznámená GANIM, s. r. o...“;

(b) vyjadrením doručeným Okresnému súdu dňa 08. 09. 2015 tak, že „skutočnosti uvádzané zo strany Správcu (pozn. Sťažovateľa) v doplnení návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu zo dňa 30. 07. 2015, pre ktoré by nemala byť BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... ustanovená za nového správcu Úpadcu, nie sú pravdivé.“».

Podstata námietky sťažovateľky proti napadnutým uzneseniam okresného súdu spočíva v jej odvolaní z funkcie správcu napriek tomu, že *„neboli splnené podmienky, aby mohol byť Sťažovateľ vymenený za správcu BRS“*.

Podľa názoru sťažovateľky napadnuté uznesenia okresného súdu závažným spôsobom zasahujú do jej základných práv garantovaných čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to z týchto dôvodov:

„a) Okresný súd nedoručil Sťažovateľovi ani jedno z vyjadrení správcu BRS k návrhu Sťažovateľa zo dňa 13. 07. 2015 a jeho doplneniu zo dňa 30. 07. 2015... Sťažovateľovi tým bolo znemožnené:

(i) spochybníť hodnovernosť zmluvy o predaji podniku zo dňa 16. 10. 2013 predloženej správcom BRS, ktorou mali byť pohľadávky veriteľa NADLAN voči Úpadcovi prevedené na tretiu osobu...

(ii) zaujať stanovisko k tvrdeniu správcu BRS, že skutočnosti uvedené Sťažovateľom v doplnení návrhu zo dňa 30. 07. 2015 majú byť nepravdivé;

(b) Okresný súd vykonal dokazovanie iba povrchno a jednostranne v neprospech Sťažovateľa...:

(i) Sťažovateľovi bolo jedným z veriteľov v predmetnom konkurznom konaní oznámené, že správca BRS v poradí s prvým svojím vyjadrením nepredložil ani len úplné znenie zmluvy o predaji podniku zo dňa 16. 10. 2013, ale iba niektoré jej strany...,

(ii) Okresný súd sa neoboznámil s dôkazmi predloženými Sťažovateľom v doplnení návrhu zo dňa 30. 07. 2015, resp. v Napadnutom rozhodnutí 1/ nezdôvodnil, ako tieto vyhodnotil;

(c) Napadnuté rozhodnutie 1/ a tým aj Napadnuté rozhodnutie 2/ sú nedostatočne odôvodnené, pretože Okresný súd sa nevysporiadal s:

(i) poukazom Sťažovateľa na skutočnosť, že samotný správca BRS pohľadávky veriteľa NADLAN zahrnul do reštrukturalizačného posudku Úpadcu zo dňa 11. 08. 2014 (čo nevyhnutne musí spochybňovať tvrdenie správcu BRS, že predmetné pohľadávky mali byť už dňa 16. 10. 2013 prevedené na tretiu osobu),

(ii) dôkazmi predloženými Sťažovateľom v doplnení návrhu zo dňa 30. 07. 2015, z ktorých vyvodzoval pochybnosti o nezaujatosti správcu BRS...“

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, resp. inú hospodársku činnosť podľa čl. 35 ods. 1 ústavy a čl. 26 ods. 1 listiny a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu sťažovateľka uvádza, že „odvolaním Sťažovateľa z funkcie správcu Úpadcu bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky, bolo Sťažovateľovi znemožnené vykonávať správčovskú činnosť v tamojšom konkurznom konaní, z ktorej Sťažovateľ legitímne očakával zisk a zveľadenie svojho majetku“.

Porušenie práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru vidí sťažovateľka v tom, že „proti napadnutému rozhodnutiu 1/ a Napadnutému rozhodnutiu 2/ nebol oprávnený podať žiaden opravný prostriedok“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo obchodnej spoločnosti Konkurzná a Reštrukturalizačná, v. o. s.:

- na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny,

- na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru,

- vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny,

- podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, resp. inú hospodársku činnosť podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy a čl. 26 ods. 1 Listiny,

- vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy, čl. 11 ods. 1 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru,

- na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru

uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. 09. 2015, č. k. 8 R/3/2014-689 a uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06. 11. 2015, č. k. 8 R/3/2014-710, porušené boli.

II. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. 09. 2015, č. k. 8 R/3/2014-689 a uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06. 11. 2015, č. k. 8 R/3/2014-710, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.“

Sťažovateľka súčasne navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odložil vykonateľnosť napadnutých uznesení okresného súdu do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej. V tejto súvislosti sťažovateľka argumentuje, že *„ak by do rozhodnutia Ústavného súdu SR o tejto sťažnosti došlo k speňaženiu majetku Úpadcu správcom BRS, tak tomuto by vznikol nárok na odmenu na úkor Sťažovateľa“*.

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd prípisom z 30. mája 2017 okresný súd požiadal o vyjadrenie k sťažnosti. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 27. júna 2017 (sp. zn. Spr 3472/2017) doručenom

ústavnému súdu 6. júla 2017 okrem iného uvádza, že „*nakoľko mi ako orgánu riadenia a správy súdu neprináleží posudzovať zákonnosť zvoleného procesného postupu súdu vo veci spis. zn. 8 R/3/2014, a teda ani zákonnosť súdom vydaných uznesení č. k. 8 R/3/2014-689 zo dňa 28. 09. 2015 a 8 R/3/2014-710 zo dňa 06. 11. 2015, nie je v mojej právomoci možné zaujať k sťažnosti, vzhľadom na namietané skutočnosti, relevantné stanovisko.*

So sťažnosťou sťažovateľa, zastúpeného advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o. zo dňa 07. 12. 2015 som oboznámila zákonnú sudkyňu JUDr. Katarínu Bartalskú, ktorej je vec spis. zn. 8R/3/2014 pridelená na konanie.“

K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu je pripojené písomné vyjadrenie zákonnej sudkyne k vecnej stránke sťažnosti sťažovateľky, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«Sťažovateľ bol do funkcie správcu ustanovený na základe uznesenia OS Bratislava I, zo dňa 01. 04. 2015, č. k. 8R 3/2014-415 právoplatne 10. 04. 2015 za situácie, že na majetok dlžníka GANIM, s. r. o... bol vyhlásený konkurz, v dôsledku neplnenia Reštrukturalizačného plánu prijatého dlžníkom, na návrh správcu BANCROPTY & RECOVERY SERVICES s. r. o. v dôsledku čoho došlo ku konverzii na konkurz.

Dňa 10. 07. 2015 sa konala prvá schôdza veriteľov úpadcu: GANIM, s. r. o... V rámci bodu programu 4. výmenu správcu, došlo k výmene správcu - novým správcom sa stal BANCROPTY & RECOVERY SERVICES s. r. o. V bode 5 programu bolo konštatované, že nikto z veriteľov neuplatnil námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom. Zápisnica zo zasadnutia bola podpísaná správcom - sťažovateľom.

Dňa 13. 07. 2017 (správne má byť „2015“, pozn.) bol súdu doručený zo strany pôvodného správcu - sťažovateľa návrh na odmietnutie uznesení schôdze veriteľov v bode 4/ výmena správcu spolu so zápisnicou zo schôdze veriteľov zo dňa 10. 07. 2017. Podanie sťažovateľa bolo doplnené podaním doručeným súdu 30. 07. 2015, kde sťažovateľ rozšíril dôvody - skutkové podstaty prekážky výkonu funkcie nového správcu. Skutočnosti uvádzané správcom - sťažovateľom ohľadne zákonnej prekážky pre ustanovenie správcu v rámci výmeny správcu, súd vyhodnotil ako nedôvodné aj po oboznámení sa s vyjadrením nového správcu, ktorý doručil vyjadrenie súdu 24. 07. 2015 a vyjadrenie k doplneniu podania doručil súdu 08. 09. 2017.

Po procesnej stránke veci, súd postupoval podľa, v danom čase účinných, právnych predpisov, vo vzťahu k účastníkom a správcovi primerane podľa ustanovení zákona č. 90/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku s tým, že bolo zrejmé, že správca nie je oprávnený na podanie predmetného návrhu.

Zásada, že právo účastníkov vyjadriť sa ku všetkým rozhodným skutočnostiam podstatným pre rozhodnutie súdu ako požiadavka súvisí s rovnosťou účastníkov a právom účastníkov na rovnosť zbraní a vinie sa judikatúrou ústavného súdu SR nielen v konkurzných veciach (napr. II. ÚS 153/2015 z 29. 7. 2015). Ústavný súd opakovane vyslovil, že rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať jeho postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, najmä garanciam obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, v princípe rovnosti zbraní a v práve na kontradiktórne konanie (m. m. I. ÚS 230/03), avšak podľa názoru súdu je nutné vnímať uvedené v kontexte skutočností podstatných pre rozhodnutie súdu, čím sa viaže povinnosť len na uvedené skutočnosti. V tomto smere má súd za to, že je potrebné náležite skúmať každú právnu vec individuálne s právomocou sudcu vyhodnotiť, čo je v merite veci podstatné/ podstatná skutočnosť, pričom súd by najmä v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní mal prihliadať aj na rýchlosť a efektívnosť konania. V konkrétne danom prípade, súd vyhodnotil ďalšie vyjadrenie pôvodného správcu k skutočnostiam uvádzaným novým správcom (preukazujúceho skôr interné postupy v rámci konania nového správcu - preukázania zmluvy o predaji podniku a činnosť kancelárie) za nedôvodné a vo veci rozhodol na základe predložených dôkazov.

Súd pri rozhodovaní o zamietnutí návrhu na odmietnutie uznesení schôdze veriteľov z 10. 07. 2015 prihliadal na záujmy veriteľov - všetci s návrhom na výmenu správcu súhlasili. Ohľadne zákonných prekážok ako ich uviedol, definoval, právne posúdil a vyhodnotil pôvodný správca, súd daný stav nestotožnil s jeho interpretáciou skutkového stavu a vyhodnotil návrh ako nedôvodný. Pôvodný správca - sťažovateľ nepreukázal svoje tvrdenia, naopak skutkový stav podložený listinnými dôkazmi ako ho popísal nový správca, súd vyhodnotil ako preukázaný, v dôsledku čoho súd návrh pôvodného správcu zamietol. Pri rozhodovaní súd mal za to, že sťažovateľ nie je ako správca osobou oprávnenou podávať návrh na zrušenie uznesení schôdze veriteľov podľa ustanovenia § 35 ods. 6 ZKR.

Oprávnené osoby na podanie návrhu na zrušenie uznesení predmetnej schôdze veriteľov vyjadrili v závere ako je zachytené v zápisnici z 10. 07. 2015, že neuplatňujú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom.

Ohľadne konania vo vzťahu k sťažovateľovi, súd v konkurznom konaní primerane aplikuje ustanovenia procesného predpisu, pričom v danom primeranost' bola súdom poňatá aj ako možnosť zaslať návrh na vyjadrenie dotknutému správcovi - novému, čo súd vykonal a ďalšie vyjadrovania nežiadať. Následne súd rozhodoval o návrhu na základe podnetu a vyjadrenie sa k podnetu zo strany dotknutej osoby, pričom je v kompetencii a povinnosti súdu vytvoriť si právny názor a ten následne odôvodniť, čo súd učinil. Keďže argumentácia nového správcu s predložením listinných dôkazov bola pre súd presvedčivá v záujme hospodárnosti konania súd vo veci rozhodol. Sťažovateľom napadnuté uznesenie č. 2 je len dôsledkom uznesenia č. 1. Súd nepochybil procesne ani nekonal v rozpore so zákonom, konal však v rozpore so predstavami a záujmami správcu - sťažovateľa, na ktorého výmene sa dohodli veritelia platne, čo v závere aj prítomní schôdze veriteľov prehlásili. Sťažovateľ nepreukázal svoje tvrdenia napriek tomu, že podaný návrh z 13. 07. 2015 ešte doplnil dňa 30. 07. 2015. Uvádza len svoje zistenia a svoje hodnotenie ním zisteného stavu bez preukázania príčinnej súvislosti vo vzťahu k namietanému porušeniu ustanovení zákona č. 8/2005 Zb. o správcoch. Súd danú situáciu vyhodnotil tak, že nie je dôvodné vo veci vytýčiť pojednávanie ani nie je účelné zasielať vyjadrenie na ďalšie vyjadrenie sťažovateľovi najmä s ohľadom na rýchlosť a efektívnosť konkurzných konaní, ktorá by mala byť zásadným kritériom týchto konaní samozrejme s ohľadom na zákonnosť postupu.

V ostatnom súd uvádza, že podľa jeho názoru svojím rozhodnutím neporušil ani právo sťažovateľa podnikáť, toto právo ako právo správcu vykonávať činnosť je závislé od rozhodnutia veriteľov. Tí deklarovali svoju vôľu vymeniť správcu, čo súd svojím rozhodnutím - napadnuté uznesenie č. 2 deklaroval.

Ohľadne práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu súd iba zopakuje, že rozhodnutie súdu v rozpore s očakávaniami strany sporu nemusí predstavovať porušenie práva na spravodlivý proces. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takýchto náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie

sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu - uvedené vyplýva z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR.

Zákonný sudca má za to, že v danej právnej veci postupoval v súlade s procesnými pravidlami, spis bol dopĺňovaný procesnými návrhmi účastníkov konania, o ktorých súd priebežne rozhodoval.»

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané nikým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú možno považovať sťažnosť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (v danej veci všeobecného súdu) alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného

práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. O zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide preto vtedy, ak pri jej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07, IV. ÚS 27/2010).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a následne na nich založených právnych záverov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (obdobne napr. III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010).

Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07).

Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná zjavným nesúlalom použitých právnych argumentov či skutkových záverov v posudzovaných veciach s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov, a obranou proti takému uplatneniu

(m. m. IV. ÚS 115/03). Okrem toho môže arbitrárnosť rozhodnutia všeobecného súdu vyplývať aj z ústavne nekonformného výkladu ustanovení právnych predpisov aplikovaných na posudzovanú vec Zistené pochybenia v postupe, resp. rozhodnutiach všeobecných súdov musia pritom musia mať ústavnú relevanciu, t. j. musí ísť o tak intenzívny zásah do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, ktorý v končenom dôsledku viedol v konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu k obmedzeniu, resp. odopreniu základných práv alebo slobôd (m. m. II. ÚS 193/06, II. ÚS 210/06, IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 358/08).

II.1 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 a uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015

Sťažovateľka namieta porušenie ňou označených práv garantovaných ústavou, listinou a dohovorom uznesením sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015, ktorým okresný súd zamietol jej návrh na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu, ako aj uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015, ktorým bola odvolaná z funkcie správcu úpadcu. Do funkcie nového správcu úpadcu bol ustanovený správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s. Podstata jej námietok spočíva v tom, že všeobecný súd (okresný súd) „*nedoručil Sťažovateľovi ani jedno z vyjadrení správcu BRS k návrhu Sťažovateľa zo dňa 13. 07. 2015 a jeho doplneniu zo dňa 30. 07. 2015..., vykonal dokazovanie iba povrchné a jednostranne v neprospech Sťažovateľa... Napadnuté rozhodnutie 1/ a tým aj Napadnuté rozhodnutie 2/ sú nedostatočne odôvodnené...*“.

Ústavný súd pripomína, že výklad ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) patrí v zásade do výlučnej právomoci všeobecného súdu. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno toto ani iné základné práva obmedziť

spôsobom zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu. Z tohto hľadiska musí všeobecný súd pri výklade a aplikácii príslušných právnych predpisov prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania (obdobne III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi ústavou garantovanej súdnej ochrany v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu.

Okresný súd v napadnutom uznesení sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 v podstatnom argumentuje takto:

«Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 01. 04. 2015, č. k. 8 R/3/2014-415, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 04. 2015, zastavil reštrukturalizačné konanie na majetok dlžníka: GANIM, s. r. o..., začal konkurzné konanie na majetok dlžníka..., vyhlásil konkurz na majetok dlžníka... a do funkcie správcu ustanovil: KONKURZNÁ A REŠTRUKTURALIZAČNÁ, v. o. s...

Dňa 10. 07. 2015 sa konala prvá schôdza veriteľov, na ktorej v zmysle programu schôdze, bod 4, bol vymenovaný Správca, pričom za nového správcu si veritelia zvolili BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... Za hlasovali veritelia s celkovým počtom hlasov: 675.852, proti nehlasoval žiaden veriteľ a zdržali sa veritelia s počtom hlasov 2.265.

Dňa 13. 07. 2015 Správca podal súdu návrh na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu, v ktorom uviedol, že novému zvolenému správcovi BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... bráni vo výkone funkcie správcu Úpadcu zákonná prekážka. Z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... je už správcom úpadcu NADLAN, a. s... Správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... po ustanovení do funkcie úpadcu NADLAN, a. s... dospel k záveru, že úpadca NADLAN, a. s... je vlastníkom 10 pohľadávok voči Úpadcovi spolu vo výške 11.205,75 EUR. Pohľadávky veriteľa NADLAN, a. s... do dnešného dňa neboli správcom BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... prihlásené do konkurzu na majetok Úpadcu. Správca je toho názoru, že nový správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti v konkurze vyhlásenom na majetok Úpadcu, pretože objektívne možno mať pochybnosti o nezaujatosti

správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... ako správca Úpadcu a spoločné záujmy veriteľov Úpadcu a veriteľa NADLAN, a. s... sú vo vzájomnom rozpore. Na základe vyššie uvedeného Správca navrhuje, aby súd postupom podľa § 36 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z... návrh schôdze veriteľov odmietol, pretože správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti ako správca Úpadcu v zmysle ust. § 4 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch.

Súd výzvou zo dňa 16. 07. 2015 vyzval správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s..., aby sa vyjadril k návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správca.

Dňa 24. 07. 2015 bol tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... k návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správca, v ktorom uvádza, že do funkcie správca NADLAN, a. s... bol ustanovený uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17. 01. 2013, sp. zn. 4K/137/2012, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku SR č. 17/2013 zo dňa 24. 01. 2013. Poukazuje na skutočnosť, že NADLAN, a. s... v súčasnosti nie je veriteľom GANIM, s. r. o..., a to z nasledovných dôvodov: a) dňa 16. 10. 2013 bola uzatvorená medzi NADLAN, a. s... ako predávajúcim a spoločnosťou PRO TP 06 s. r. o... ako kupujúcim Zmluva o predaji podniku... V zmysle bodu 5.1. a 5.1.3. Zmluvy bol predmetom prevodu podnik, ktorý bol okrem iného tvorený aj peňažnými pohľadávkami voči GANIM, s. r. o..., b) listom zo dňa 12. 11. 2013 odoslaným dňa 15. 11. 2013 bola táto skutočnosť oznámená GANIM, s. r. o... Zároveň prehlasuje, že nie je známa žiadna skutočnosť, pre ktorú by mala byť BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s. vylúčená z výkonu funkcie správca Úpadcu.

Dňa 30. 07. 2015 bolo doručené súdu doplnenie návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správca, kde Správca uvádza ďalšie dôvody, pre ktoré je správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... vylúčený z výkonu správcovskej činnosti ako správca Úpadcu. Dňa 22. 07. 2015 postupom podľa § 38 ods. 1 veta prvá ZKR zvolal prvé zasadnutie veriteľského výboru Úpadcu. Oznam o zvolaní zasadnutia veriteľského výboru som členom veriteľského výboru zaslal e-mailom, pričom členovi veriteľského výboru Creative production, s. r. o. zaslal oznam jeho splnomocnencovi na e-mailovú adresu [REDACTED]. Od zástupcu veriteľa Creative production, s. r. o. mu bola doručená automatická odpoveď, že „do 27. 07. 2015 som mimo kancelárie. V

tomto období sa môžete obrátiť na kolegyňu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Z uvedeného vyplýva, že zástupcom člena veriteľského výboru je advokát spolupracujúci s advokátskou kanceláriou ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o. (t. j. so spriaznenou osobou so správcou BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s...) až v takej miere, že s touto zdieľa rovnaké kancelárske priestory a dokonca mu bola zriadená e-mailová adresa s koncovkou „ecker-kan.sk“. Za týchto skutočností, z ktorých je zrejmé, že pracovníci správcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... poskytujú právne služby, resp. podieľajú sa na poskytovaní právnych služieb veriteľovi pohľadávok prihlásených v konkurze vyhlásenom na majetok Úpadcu, tak objektívne možno mať pochybnosti o nezáujatosti správcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... ako správcu Úpadcu v tunajšom konkurznom konaní. Na základe uvedeného zotrúva na svojom návrhu doručenom súdu dňa 13. 07. 2015.

Dňa 08. 09. 2015 bolo súdu doručené vyjadrenie BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... k doplneniu návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu, kde uvádza, že v minulosti mal [REDACTED] uzatvorený pracovný pomer s advokátskou kanceláriou ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o., a to na pozícii advokátsky koncipient, avšak od 01. 03. 2014, kedy bol ukončený jeho pracovný pomer, vykonával prax samostatného advokáta ako SZČO. V súčasnosti (od 09. 04. 2015) vykonáva prax samostatného advokáta prostredníctvom obchodnej spoločnosti advokátska kancelária [REDACTED]... [REDACTED] ako samostatný advokát zastupuje v konkurze vyhlásenom na majetok Úpadcu záujmy veriteľa Creative production, s. r. o. Správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... poukazuje na skutočnosť, že [REDACTED] [REDACTED] nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu s [REDACTED] ani s advokátskou kanceláriou [REDACTED] Zamestnanci spoločnosti BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... nikdy neposkytovali a ani sa nepodieľali na poskytovaní právnych služieb veriteľovi Creative production, s. r. o. a ani žiadnemu inému veriteľovi v konkurze vyhlásenom na majetok Úpadcu. Skutočnosti uvádzané zo strany Správcu v doplnení návrhu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu zo dňa 30. 07. 2015, pre ktoré by nemala byť BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... ustanovená za nového správcu Úpadcu, nie sú pravdivé.»

V ďalšej časti napadnutého uznesenia okresný súd v reakcii na argumentáciu sťažovateľky a správcu poukázal na príslušné ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii a zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správcoch“), ktoré v odôvodnení citoval (§ 9 ods. 1 až 3, § 36 ods. 2 až 4 a § 42 ods. 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, resp. § 4 ods. 1 až 3 zákona o správcoch, pozn.) a na tomto základe formuloval svoje vlastné právne závery k sťažovateľkou tvrdenej zákonnej prekážke výkonu funkcie novozvoleného správcu a jeho zaujatosti, keď najmä uviedol:

«Súd sumarizuje, že Správca konštatoval údajnú zákonnú prekážku novozvoleného správcu k veci pre zaujatosť, ktorá sa posudzuje podľa konkrétnych okolností v každom jednotlivom prípade, podľa jeho vzťahu k veci alebo naplnenia taxatívneho výpočtu dôvodov, pre ktoré správca môže byť vylúčený z výkonu činnosti, súd tvrdenia Správcu nepotvrdil. Správca uviedol, že správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... je správca úpadcu NADLAN, a. s..., ktorý má byť veriteľom Úpadcu, avšak súd sa oboznámil s podaním Správcu ako aj so stanoviskom správcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s..., kde vo svojom podaní uviedol, že nie veriteľom Úpadcu, a preto má súd za preukázané, že nemôže dôjsť k vzájomnému rozporu. Ďalej Správca uviedol predpojatost' advokátskej kancelárie ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o. zastupujúcej jedného z veriteľov s BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... že zástupcom člena veriteľského výboru je advokát spolupracujúci s advokátskou kanceláriou ECKER-KÁN & PARTNERS, s. r. o. (t. j. so spriaznenou osobou so správcom BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s...)...

Súd má za to, že možnosť skúmania zaujatosti správcu iba pre jeho pomer k veci vyplýva aj zo všetkých dostupných komentárov k ZKR, z ktorých si súd osvojil najmä komentár Králik, M: Zákon o správcoch. Komentár. Wolters Kluwert, Bratislava 2014, s. 23:

„Predpokladom na to, aby správca mohol byť považovaný za zaujatého, je súčasné plnenie nasledujúcich podmienok: I. správca je ustanovený do funkcie správcu alebo predbežného správcu v niektorom z konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, II. správca ako osoba zapísaná do zoznamu správcov má pomer k súdnej veci, v ktorej je ustanovený do funkcie správcu alebo predbežného správcu, III. pomer správcu k súdnej veci

možno objektívne považovať za taký, ktorý môže vzbudzovať pochybnosti o jeho nezaujatosti“. Z opatrnosti vzhľadom na nejednotný výklad pojmu zaujatosti vo vzťahu ku správcovi a s ohľadom na obsah podania navrhovateľa sa súd oboznámil aj s výpismi z obchodného registra navrhovateľom uvedených subjektov, ako jediným dôkazom. Navrhovateľ svoje tvrdenia o zaujatosti správcu listinnými dôkazmi nepodporil. Z výpisov (ako úplný výpis) z obchodného registra spoločnosti Advokátska kancelária ECKER -KÁN PARTNERS, s. r. o., BANKRUPTCY RECOVERY SERVICE, k. s., nezistil žiadne okolnosti, ktoré so zreteľom na pomer správcu k prejednávanej veci možno mať pochybnosť o nezaujatosti správcu. Taktiež nebolo zistené z uvedeného dokazovania naplnenie ktoréhokolvek z ustanovení § 4 ods. 2 ZoS. Z postavenie správcu v rámci reštrukturalizačného konania je zrejmé, že správca vystupuje ako osobitný procesný subjekt zúčastnený v konaní, ktorý má samostatné postavenie voči dlžníkovi a rovnako samostatné postavenie voči veriteľom, bez znaku podradenosti alebo závislosti. Z uvedeného je zrejmé, že správca je povinný rešpektovať ustanovenia ZKR a dotknutých právnych predpisov a konať tak, aby bol naplnený zmysel konkurzného konania. V tomto je aj úlohou súdu vykonávať dohľad aj nad činnosťou správcu v zmysle ustanovenie § 41 ZKR. Pri skúmaní a následnom vyhodnotení nezaujatosti správcu súd uvádza výňatok z konštantnej judikatúry, na základe ktorej „Nestrannosť je potrebné skúmať z dvoch hľadísk, a to subjektívne hľadisko čo znamená že sa osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad a objektívne hľadisko spočívajúce v zistení, či sú dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku.“ Súd má za to, že navrhovateľ nijakým spôsobom neuviedol skutočnosti, ktoré by z akéhokolvek dôvodu preukazovali zaujatosť alebo aspoň pochybnosť o nezaujatosti správcu vo vzťahu k veci, nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by zaujatosti správcu nasvedčovali, svoju argumentáciu postavil len na samotnom presvedčení a pochybnostiach, čo však nemôže byť dôvodom preukazujúci zaujatosť správcu s následkami jeho vylúčenia.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže súd nezistil zákonnú prekážku na strane správcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... zvoleného dňa 10. 07. 2015 na prvej schôdzi veriteľov úpadcu, zamietol návrh správcu na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov o výmene správcu s odôvodnením uvedeným vyššie.»

Následne okresný súd v ďalšom napadnutom uznesení sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015 vo vzťahu k odvolaniu sťažovateľky z funkcie správcu úpadcu a ustanoveniu nového správcu na základe rozhodnutia schôdze veriteľov z 10. júla 2015 o návrhu na výmenu správcu v podstatnom uviedol, že „... súd po preskúmaní spisového materiálu a po nahliadnutí do zoznamu správcov má za to, že neexistovali žiadne dôvody, aby schôdza veriteľov nemohla o výmene správcu hlasovať..., čím boli splnené zákonné podmienky na vymenovanie nového správcu. BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s... doručil súdu dňa 24. 07. 2015 na základe výzvy súdu zo dňa 16. 07. 2015 čestné prehlásenie o tom, že v zmysle § 4 zákona o správcoch nie je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti, čím boli splnené všetky zákonné podmienky pre jeho vymenovanie.“.

Ústavný súd v medziach svojej právomoci preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu z 28. septembra 2015 a napadnuté uznesenie okresného súdu zo 6. novembra 2015 z hľadiska ústavnej udržateľnosti ich záverov, resp. z hľadiska ústavne akceptovateľného odôvodnenia napadnutých uznesení v príčinnej súvislosti s namietaným porušením sťažovateľkou označených práv a dospel k záveru, že napadnuté uznesenia okresného súdu sú z ústavného hľadiska udržateľné, keďže sťažovateľkou formulované námietky nemajú takú relevanciu, aby ústavný súd na ich základe mohol svojím rozhodnutím zrušiť výsledky napadnutého konania.

Konkurzné konanie je súdnym konaním, v ktorom je (všeobecný) súd povinný vykonávať dohľad nad činnosťou správcu (§ 42 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii), a preto musí v rámci tohto dohľadu bezvýhradne trvať na dodržiavaní právnych predpisov. Tento dohľad musí byť permanentný v záujme zabezpečenia plynulého priebehu konkurzného konania a efektívny z hľadiska jeho výsledku v záujme zabezpečenia čím najvyššieho uspokojenia pohľadávok veriteľov (§ 5 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

Ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné konštatovať, že o odvolaní správcu a ustanovení nového správcu v konkurznom konaní môže rozhodnúť len konkurzný súd,

a to uznesením, ktorým odvolá pôvodného správcu a ustanoví nového správcu. Pôvodného správcu môže odvolať súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Súd je oprávnený odvolať pôvodného správcu bez návrhu za podmienok ustanovených v § 42 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V prípade, že takto súd rozhodne (odvolá správcu), je povinný bezodkladne zvolať schôdzu veriteľov na účely schválenia návrhu na nového správcu. Súd potom ustanoví rozhodnutím toho správcu, na ktorom sa uznesie schôdza veriteľov. Pokiaľ by sa schôdza veriteľov neuzniesla na novom správcovi, súd je oprávnený ustanoviť nového správcu aj bez rozhodnutia schôdze náhodným výberom (§ 42 ods. 5 veta in fine zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

Súd rozhoduje o odvolaní správcu aj na návrh, pričom aktívnu legitimáciu na podanie takého návrhu má veriteľský výbor alebo zabezpečený veriteľ. Pokiaľ sú splnené podmienky pre odvolanie správcu ustanovené v § 42 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii alebo v zákone o správcoch, konkurzný súd je povinný bezodkladne správcu z funkcie odvolať. Nového správcu ustanoví konkurzný súd na základe rozhodnutia schôdze veriteľov, ktorú je povinný na tento účel bezodkladne zvolať, alebo aj bez tohto návrhu, ak schôdza konkurzných veriteľov sa neuznesie na novom správcovi (§ 42 ods. 5 veta in fine zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

Zabezpečený veriteľ môže podať návrh konkurznému súdu na odvolanie doterajšieho správcu z funkcie, ale nie je oprávnený navrhnúť a ani ustanoviť nového správcu.

Konkurzný súd je ďalej povinný rozhodovať o zbavení funkcie pôvodného správcu a ustanovení nového správcu aj na základe rozhodnutia schôdze veriteľov. Podľa § 36 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii o výmene správcu sa rozhoduje vždy na prvej schôdzi veriteľov. Ako to vyplýva z § 36 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurzný súd rozhoduje o odvolaní pôvodného správcu z funkcie a ustanovení nového správcu na základe doručenej zápisnice zo schôdze veriteľov, ktorá sa uzniesla na výmene správcu. Výmenou správcu pritom zákon rozumie schválenie návrhu na ustanovenie nového správcu zo zoznamu správcov, pričom schôdza veriteľov v zásade nerozhoduje o

odvolávaní doterajšieho správcu, i keď programom prvej schôdze veriteľov je výmena správcu. Rozhodnutie schôdze veriteľov má len deklaratórny účinok a je takou právnou skutočnosťou, na základe ktorej je konkurzný súd povinný v prípade, že schôdza veriteľov schválila návrh na ustanovenie nového správcu, rozhodnúť o zbavení doterajšieho správcu jeho funkcie a ustanovení nového správcu, ktorého schôdza veriteľov schválila, alebo ak nebudú splnené zákonom ustanovené podmienky, rozhodnúť o odmietnutí hlasovania schôdze veriteľov. Funkcia správcu, tak ako je uvedené, je kreovaná vždy na základe rozhodnutia konkurzného súdu, a to aj vtedy, keď o výmene správcu rozhodne schôdza veriteľov (§ 36 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

V okolnostiach posudzovanej veci okresný súd rozhodoval o návrhu na zbavenie funkcie pôvodného správcu (sťažovateľky) a o ustanovení nového správcu, ktorého hlasovaním navrhla prvá schôdza veriteľov na základe doručenej zápisnice o priebehu prvej schôdze veriteľov konanej 10. júla 2015. Tomu predchádzalo rozhodovanie okresného súdu o návrhu sťažovateľky na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu z dôvodu, že veriteľskou schôdzou schválenému novému správcovi bráni vo výkone funkcie správcu úpadcu zákonná prekážka a možno mať pochybnosti o nezaujatosti správcu ako správcu úpadcu.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu zistil, že na prvej schôdzi veriteľov úpadcu konanej 10. júla 2015 v rámci 4. bodu programu, rozhodovanie o výmene správcu (ktorý je obligatórnym bodom programu prvej schôdze veriteľov), veriteľ Československá obchodná banka, a. s., predložil návrh na ustanovenie nového správcu, ktorý bol prijatý počtom 675 852 hlasov prítomných veriteľov oprávnených hlasovať (99,67 %), proti nehlasoval žiaden veriteľ a veritelia s počtom hlasov 2 265 (0,33 %) sa hlasovania zdržali.

Sťažovateľka sama vo svojej sťažnosti adresovanej ústavnému súdu uvádza, že *„nespochybňuje právomoc konkurzného súdu odvolať správcu konkurznej podstaty z jeho funkcie podľa príslušných ustanovení ZKR“*. Z obsahu sťažnosti však vyplýva, že jej návrh na odmietnutie návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu opiera o právne skutočnosti

a dôvody, ktoré sa týkajú výlučne osoby nového správcu (námietka zákonnej prekážky výkonu funkcie správcu, zaujatosť správcu).

Podľa § 4 ods. 1 zákona o správcoch správca je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, v ktorej vykonáva správcovskú činnosť, možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Správca má osobitné procesné postavenie, pretože v zásade nie je účastníkom konania a musí svoju funkciu vykonávať čestne, zodpovedne a svedomito. Výkon funkcie správcu musí byť nestranný tak vo vzťahu k úpadcovi i keď spravuje jeho majetok, ako aj k veriteľom i keď je povinný postupovať tak, aby boli ich pohľadávky maximálne uspokojené. Z týchto dôvodov zákon vylučuje správcu z výkonu jeho činnosti, ak je správca zaujatý. Pre vylúčenie správcu stačia už pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Zo zápisnice o priebehu prvej schôdze veriteľov úpadcu konanej 10. júla 2015 nesporne vyplýva, že veritelia ako účastníci konkurzného konania oprávnení na schôdzi veriteľov hlasovať nemali dôvodné pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti navrhovaného správcu a ako oprávnené osoby na podanie návrhu na zrušenie uznesení predmetnej schôdze veriteľov vyjadrili v závere zápisnice, že neuplatňujú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a znenia príslušných zákonných ustanovení nezistil skutočnosti, ktoré by spôsobili neplatnosť prijatých uznesení. Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd rozhodol o zbavení sťažovateľky jej funkcie správcu a ustanovil správcu, na ustanovení ktorého sa uzniesla prvá schôdza veriteľov. V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že okresný súd po preskúmaní zákonom ustanovených podmienok realizoval len vôľu veriteľov, ktorá bola riadne vyjadrená na schôdzi veriteľov konanej 10. júla 2015.

Po oboznámení sa s obsahom napadnutých uznesení okresného súdu ústavný súd konštatuje, že okresný súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval, a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a ústavne akceptovateľné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných na vec sa vzťahujúcich hmotnoprávných

a procesnoprávných zákonných ustanovení sú napadnuté uznesenia okresného súdu aj požadovaným spôsobom odôvodnené.

Pokiaľ sťažovateľka namietala skutočnosť, že došlo k porušeniu ňou označených práv tým, že do funkcie správcu bol namiesto nej ustanovený správca BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s., ktorému podľa jej názoru bráni vo výkone funkcie správcu úpadcu zákonná prekážka a je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti v konkurze úpadcu, pretože sú objektívne pochybnosti o jeho nezaujatosti, ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že sťažovateľkine práva mohli byť prípadne porušené v súvislosti s jej odvolaním z funkcie správcu, ale nie vymenovaním iného/nového správcu (I. ÚS 202/2011). Odvolaný správca sa môže domáhať ochrany svojich práv len v súvislosti s tým, že bol odvolaný, a nie v súvislosti s tým, že bola iná osoba ustanovená za správcu a táto mala mať zákonnú prekážku výkonu funkcie správcu. Ustanovením konkrétnej osoby za správcu nie sú dotknuté práva sťažovateľky. V konečnom dôsledku konkurzný súd musel ustanoviť za správcu tú osobu, ktorú zvolila schôdza veriteľov a v prípade, ak by tomuto ustanovenému správcovi bránila vo výkone funkcie nejaká zákonná prekážka, len okresný súd ako konkurzný súd môže a musí zvolať schôdzu veriteľov a na základe schôdze veriteľov ustanoviť inú osobu za správcu. Z uvedených dôvodov nemohlo dôjsť napadnutým uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 k porušeniu sťažovateľkou označených práv (obdobne III. ÚS 284/05).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd neaplikoval § 36 zákona o konkurze a reštrukturalizácii arbitrárne. Okresný súd v danej veci pri svojom rozhodovaní posúdil všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa výmeny správcu na prvej schôdzi veriteľov, existencie zákonných prekážok brániacich správcovi vo výkone funkcie správcu úpadcu a schôdzi veriteľov hlasovať o výmene správcu [z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva z omeškania v predmetnom konkurznom konaní aj bez ďalšieho vyjadrenia sťažovateľky k skutočnostiam uvádzaným novým správcom (preukazujúceho skôr interné postupy v rámci konania nového správcu – preukázania zmluvy o predaji podniku a činnosť kancelárie)]. Postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorým následne odvolal sťažovateľku z funkcie správcu úpadcu a ustanovil správcu BANKRUPTCY

& RECOVERY SERVICE, k. s., do funkcie správcu úpadcu uznesením sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015, bol len logickým dôsledkom poskytnutia účinnej ochrany základných práv a oprávnených záujmov účastníkov predmetného konkurzného konania (veriteľov oprávnených hlasovať na prvej schôdzi veriteľov, pozn.), a preto ho ústavný súd z ústavného hľadiska považuje za akceptovateľný a ani vo vzťahu k tomuto napadnutému uzneseniu nezistil možnosť porušenia sťažovateľkou označených práv.

Ingerencia ústavného súdu do výkonu právomoci všeobecného súdu je opodstatnená len v prípade jej nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Aj keby ústavný súd nesúhlasil s interpretáciou zákonov všeobecnými súdmi, v zmysle svojej ustálenej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor okresného súdu ako konkurzného súdu iba v prípade, ak by ten bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Podľa názoru ústavného súdu predmetný právny výklad okresného súdu takéto nedostatky nevykazuje.

Ústavný súd na rozdiel od sťažovateľky považuje odôvodnenie napadnutých uznesení okresného súdu za zodpovedajúce ústavnoprávnej požiadavke na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Ústavný súd teda nezistil existenciu skutočností, ktoré by signalizovali, že napadnuté uznesenia okresného súdu bolo možné považovať za také, že by popierali zmysel a podstatu základného práva na súdnu ochranu, pretože okresný súd právne závery, ku ktorým dospel, zrozumiteľne vysvetlil. Okresný súd rozhodol spôsobom, s ktorým sťažovateľka nesúhlasí, ale napadnuté rozhodnutia dostatočne odôvodnil na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ktoré ústavný súd nie je oprávnený a ani povinný nahrádzať. K tomu ústavný súd pravidelne poznamenáva, že ak sa konanie pred ústavným súdom neskončí podľa želania účastníka konania, táto okolnosť sama osebe nie je právnym základom pre namietanie porušenia základného práva (napr. II. ÚS 54/02).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 z 28. septembra 2015 a napadnutým uznesením okresného súdu sp. zn. 8 R 3/2014 zo 6. novembra 2015 a obsahom základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označených sťažovateľkou neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by reálne signalizovala možnosť vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí tejto časti sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol túto časť sťažnosti sťažovateľky ako zjavne neopodstatnenú.

II.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 listiny, ako aj práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu

V súvislosti s namietaným porušením základných práv garantovaných čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 listiny, ako aj práva garantovaného čl. 1 dodatkového protokolu ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ich porušenie sťažovateľka namieta v príčinnej súvislosti s namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ak ústavný súd za takejto situácie dospel k záveru, že v posudzovanej veci nemohlo dôjsť napadnutými uzneseniami okresného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny a ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, potom neprichádza do úvahy ani vyslovenie porušenia základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 listiny, ani práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Ústavný súd preto aj túto časť sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.3 K namietanému porušeniu práva podľa čl. 13 dohovoru

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

K porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 13 dohovoru malo podľa jej tvrdenia dôjsť tým, že *„proti Napadnutému rozhodnutiu 1/ a Napadnutému rozhodnutiu 2/ nebol oprávnený podať žiaden opravný prostriedok“*.

Ako už bolo uvedené vo vzťahu k časti sťažnosti sťažovateľky týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by signalizovali možnosť vysloviť porušenie týchto práv, a preto spôsob ochrany poskytnutý sťažovateľkou označeným právam zodpovedal ústavným požiadavkám. To, že po posúdení všetkých okolností daného prípadu okresný súd dospel k inému záveru a nestotožnil sa s očakávaniami a predstavami sťažovateľky, ešte neznamená, že mohlo dôjsť k porušeniu jej práva podľa čl. 13 dohovoru.

Vo vzťahu k uvedenému namietanému porušeniu práva ústavný súd pripomína, že ak orgán štátu aplikuje platný právny predpis, jeho účinky (dôsledky) použitia nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 81/00, II. ÚS 63/03), a preto ani napadnuté rozhodnutia okresného súdu nesignalizujú žiadnu možnosť takej priamej príčinnej súvislosti medzi právom sťažovateľky mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom podľa čl. 13 dohovoru a napadnutými uzneseniami okresného súdu, ktorá by zakladala dôvod na vyslovenie jeho porušenia.

Ústavný súd ešte dodáva, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva sa čl. 13 dohovoru vzťahuje iba na prípady, v ktorých sa jednotlivcovi podarí preukázať pravdepodobnosť tvrdenia, že sa stal obeťou porušenia práv garantovaných dohovorom (Boyle a Rice proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok z 27. 4. 1988, séria A, č. 131, ods. 52,

sťažnosť č. 9658/82, č. 9659/82). V danom prípade však ústavný súd k takémuto záveru nedospel.

Pretože ústavný súd nevyslovil porušenie sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a čl. 38. ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu, neprichádzalo do úvahy ani vyslovenie porušenia čl. 13 dohovoru. Z uvedených dôvodov odmietol sťažnosť aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2017